

det er ganske udelukket, at han kan klare sig med den Understøttelse, han faar fra Finansministeriet. Under sit Sygeleje, da han var kommet hjem, har han paadraget sig en Gæld paa 700 Kr., som han nu andrager om at faa betalt af Staten. Medens jeg er klar over, at det vil være ret vanskeligt at imødekomme dette Ønske, vil jeg henstille, at man imødekommer den anden Del af hans Andragende, der gaar ud paa, at han faar betalt, hvad Bandagen koster ham. Han skal hvert Aar have en ny Bandage, der koster 144 Kr., og naar den skal tilpasses, maa han rejse til København og opholde sig paa Klinikken. Rejsen og Klinikopholdet koster ham 140 Kr. Det er saaledes 284 Kr., han hvert Aar har i ekstra Udgift, og han faar i alt i Understøttelse 437 Kr., det vil sige, at han, naar han har betalt Bandagen og Klinikopholdet, har 150 Kr. aarlig til sig, Kone og Barn. Nu ved jeg nok, at den højtærede Finansminister vil svare, at saaledes maa Understøttelsen fastsættes efter Loven, men naar man tvinger en Mand til at aftjene sin Værnepligt, og han under Militærtjenesten bliver Invalid, saa har man, forekommer det mig, fra Statens Side Pligt til at holde ham skadesløs for det Tab, han lider ved denne Invaliditet, i Stedet for at overlade til Fattigvæsenet eller Hjælpekassen at paatage sig hans Forsørgelse. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Finansminister, om han ikke kunde gaa med til dog i det mindste at lade Staten betale det Beløb, som Bandagen og Klinikopholdet koster. Hermed anbefaler jeg det Forslag, som jeg som Mindretal har stillet i Finansudvalget.

N. Johan Laursen: Jeg vil gerne sige Finansudvalget Tak for dets Indstilling vedrørende Andragende Nr. 5 og tillige takke den højtærede Finansminister, fordi han har villet modtage denne Indstilling. Til denne Tak vil jeg gerne føje en venlig Henstilling til den højtærede Finansminister om at behandle den paagældende Andrager saa godt, som det efter Omstændighederne er muligt.

Finansministeren (Brandes): Det Andragende, der af Udvalget er foreslaaet henvist til Finansministeren, Andragendet under Nr. 5, skal jeg, som jeg allerede har udtalt i Finansudvalget, tage under velvillig Overvejelse. Jeg haaber at kunne imødekomme den Henstilling, der nu ogsaa af det ærede Medlem for Vejle Amts

2den Valgkreds (N. Johan Laursen) er rettet til mig.

Andragendet under Nr. 2 har jeg ikke ment at kunne stille mig anderledes til end at nægte yderligere Understøttelse til Chr. Steffensen, som har været Konstabel i Hæren, og hvis Andragende det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) nu har gjort til Genstand for Omtale. Det er ikke bevist, at den vedkommende ved sin Militærtjeneste har paadraget sig den Sygdom, han nu lider af, ja, det er end ikke bevist, at han har paadraget sig Sygdommen i den Tid, i hvilken han var i Militærtjeneste, thi vel har den vist sig, efter at han var blevet kassoret fra Militærtjenesten, men Bevis for, at der ikke allerede var i alt Fald Spirer til Sygdommen, altsaa at han ikke allerede til en vis Grad havde Sygdommen, inden han kom i Militærtjenesten, kan ikke føres. Det drejer sig om en tuberkuløs Lidelse i Lænderegionen, og det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem fra Fredericia siger, at den gør ham i høj Grad arbejdsudygtig. Mandens Stilling er altsaa meget sørgelig. Loven siger, at selv om der kun foreligger Formodning for, at Lidelsen er paadraget under Militærtjeneste, træder Invandreforsorg i Kraft. Han søgte første Gang om Understøttelse i November 1917. Han havde været syg fra forrige Aars Juni Maaned, altsaa fra 1916, men søgte først i 1917, og Finansministeriet, som behandler Invalidforsørgelsessager, behandlede hans Andragende saa kulant, kan jeg sige, at man ikke alene gav ham Understøttelse for den kommende Tid, som det er det almindelige, men lod Understøttelsen gaa helt tilbage til 1. Oktober 1916. Han har nu søgt igen i Juni 1918, og vi har da sat ham op til den højeste Grad, hvor han paa nogen Maade kan komme. Der er to Afdelinger af Invalidforsorgen. Den underste Afdeling rummer dem, som aldeles eller næsten aldeles har tabt Evnen til at erhverve det fornødne til deres eget og Families Underhold, den første Afdeling omfatter dem, som i den Grad har mistet Førligheden, at de ikke kan undvære andres daglige Hjælp eller Tilsyn. Om denne Invalid falder ind under første Afdeling, kan være tvivlsomt, men den Fortolkning, Finansministeriet har gjort gældende, er, at da han i alt Fald hyppigt maa underkastes dagligt Tilsyn, kan det forsvares at lade ham rykke derop. Det har vi altsaa gjort, og jeg tror, eller rettere sagt, jeg er overbevist om, at Loven ikke tillader os at